

F. t. l. om den offentlige sygeforsikring.

Hjælpen kan afpasses efter alderen ved dødsfaldet. Er forældrene vel nydende medlemmer, men ikke af samme kasse, er børnene kun forsikret for halv hjælp i hver kasse.

Kap. IV. Fribefordring.

§ 21. Til nydende medlemmer i gruppe A samt disse medlemmers børn, jfr. § 5, stk. 1, sidste punktum, og til læger og jordemødre, som yder dem hjælp, ydes i sygdoms- og barseltilfælde på begæring efter reglerne i dette kapitel befordring, henholdsvis befordringsgodtgørelse, af den kommune, i hvilken medlemmet (barnet) opholder sig.

Stk. 2. Befordringen skal ske med det efter forholdene billigste forsvarlige befordringsmiddel, hvorom det sociale udvalg om fornødent kan rådføre sig med lægen.

Stk. 3. Fri befordring af sygekassemedlemmer ydes kun, når den enkelte befordringsudgift overstiger 3 kr. Såfremt det sociale udvalg i særlige tilfælde skønner, at vedkommende vanskeligt vil kunne udrede befordringsudgiften, kan der dog ydes fri befordring, uanset at den enkelte befordringsudgift andrager et mindre beløb. Det nævnte beløb på 3 kr. kan reguleres af socialministeren, når det findes fornødent under hensyn til stigning eller fald i det tal for udgiften til transport, som ligger til grund for detailpristallets beregning.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om den fremgangsmåde, der skal følges med hensyn til rekvisition af befordring, herunder regler til forhindring af misbrug af befordringsretten.

Stk. 5. Når befordring begæres afgivet af en anden kommune end den, i hvilken medlemmet (barnet) bor, kan hjemtransport fra læge, sygehus m. v. kun forlanges til det midlertidige opholdssted.

Stk. 6. Godtgørelse for befordring af læger og jordemødre, der har konsultationssted inden for en grænse, der fastsættes henholdsvis for hovedstadsområdet, for købstæder, handelspladser, flækker og bymæssige bebyggelser med mindst 2 000 indbyggere, ydes kun for så vidt angår befordring til og fra medlemmer, der opholder sig uden for denne grænse. Grænsen fastsættes for 5 år ad gangen af vedkommende amtmand (amtmand) efter forhandling med de interesse-

rede kommunalbestyrelser og sygekasser samt med Den almindelige danske Lægeforening og Den almindelige danske Jordemoderforening. Fastsættelsen af grænsen sker såvel for hovedstadsområdet som for hver købstad m. v. under hensyntagen til de lokale forhold og således, at det tilstræbes, at bestemmelsen i 1. punktum kommer til anvendelse i et område, der strækker sig indtil 1 km uden for den sammenhængende bymæssige bebyggelse uden hensyn til kommunegrænser. For så vidt angår købstæder eller bymæssige bebyggelser med under 4 000 indbyggere, skal grænsen dog under hensyntagen til de lokale forhold drages således, at bestemmelsen i 1. punktum alene kommer til anvendelse inden for den sammenhængende bymæssige bebyggelse.

Stk. 7. Der ydes ikke godtgørelse til læger eller jordemødre for befordring til og fra patienter, der opholder sig inden for 1 km's vejlængde fra lægens (jordemoderens) bopæl.

Stk. 8. Der kan i sygekassens vedtægt fastsættes bestemmelser om ydelse af ambulancekørsel til og fra sygehuse for nydende medlemmer i gruppe B, således at det i § 33 omhandlede medlemsbidrag for disse medlemmer forøges tilsvarende.

§ 22. I sygdomstilfælde ydes nødvendig befordring til og fra en af vedkommende sygekasse i opholdskommunen benyttet alment praktiserende læge. Der ydes tillige godtgørelse til lægen for nødvendig befordring til og fra medlemmet.

Stk. 2. Befordring til og af lægen ydes ikke ud over den afstand, der i pågældende overenskomst vedrørende lægehjælp er fastsat som begrænsning for medlemmernes ret til at tilkalde læge for sygekassens regning. I tilfælde, hvor lægehjælp ikke kan udsættes, ydes der dog befordring til og af den nærmest boende læge, som ikke er forhindret i at yde lægehjælp.

Stk. 3. Den i stk. 1 omhandlede befordring i sygdomstilfælde ydes endvidere til og fra speciallæge, og der ydes godtgørelse til speciallægen for hans nødvendige befordring til og fra medlemmet. Befordring kan kun ydes, når patienten er henvist til speciallægen af en af sygekassen benyttet alment praktiserende læge, og kun såfremt syge-